

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060301

DOM
2017-11-10
Stockholm

Mål nr
M 1711-17

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2017-01-31 i mål nr M 2194-16, se bilaga A

PARTER

Klagande

Länsstyrelsen i Skåne län
205 15 Malmö

Motpart

Maltesholms Konsult och Förvaltnings Aktiebolag,

Ombud: DJ

SAKEN

Dispens från strandskyddsbestämmelserna för anläggande av våtmark på fastigheten X i Kristianstads kommun

---

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom fastställer Mark- och miljööverdomstolen Länsstyrelsens i Skåne län beslut den 4 maj 2016, dnr 521-32418-2015, såvitt avser villkor 1 och 2.

Dok.Id 1368575

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00–15:00
		E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se		

BAKGRUND

Länsstyrelsen i Skåne län beslutade den 4 maj 2016 att bevilja Maltesholm Konsult och Förvaltnings Aktiebolag (i mark- och miljödomstolen benämnt Maltesholm K&F AB) dispens från strandskyddet för att anlägga en våtmark på fastigheten X i Kristianstads kommun. Dispensen förenades med sammanlagt 16 villkor. Efter överklagande från bolagets sida ändrade mark- och miljödomstolen beslutet på så sätt att villkor 1, 2, 4 och 9 upphävdes.

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Länsstyrelsen har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska fastställa dess beslut avseende villkor 1 och 2.

Maltesholm Konsult och Förvaltnings Aktiebolag har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Länsstyrelsen har till stöd för sin talan anfört i huvudsak följande:

Miljöbalken gäller parallellt med jaktlagstiftningen. Åtgärden att anlägga en våtmark inom ett strandskyddsområde omfattas av dispensplikten enligt miljöbalken. I detta fall har det särskilda skälet för dispens från strandskyddet varit att en anlagd våtmark och aktiviteter vid en sådan är ett angeläget allmänt intresse som inte kan tillgodoses utanför området. Det angelägna allmänna intresset bortfaller dock om våtmarkens näringsrenande funktion eller funktionen som habitat för ett artrikt djur- och växtsamhälle äventyras genom utsättning och utfodring av änder vid våtmarkskanten. Det finns vetenskapliga belägg för att våtmarker med utsättning av änder har högre närsaltshalter än våtmarker utan sådan utsättning. Bolaget har inte velat lämna uppgifter om i vilken omfattning utsättning och utfodring kommer att ske och det kan därför inte uteslutas att verksamheten med utsättning av änder kommer att påverka våtmarkens näringsrenande funktion negativt eller i värsta fall leda till att våtmarken

blir en närsaltkälla. Av försiktighetsprincipen följer också att försiktighetsmått ska vidtas så fort det finns skäl att anta att en verksamhet kan medföra skada eller olägenhet för miljön. Det innebär att det inte behöver vara utrett att den aktuella verksamheten eller åtgärden orsakar skada eller olägenhet utan det är risken för skada som styr behovet av försiktighetsmått.

Jordbruksverkets stöd inom Landsbygdsprogrammet utbetalas numera endast om det inte sker någon utfodring eller utsättning av fisk, kräftor eller andra djur (se Jordbruksverkets föreskrifter angående miljöinvestering, SJVFS 2016:19, 4 kap. 155 §, och Jordbruksverkets föreskrifter angående miljöersättning, SJVFS 2016:33, 7 kap. 4 §). Med andra djur syftar Jordbruksverket ”framförallt på andfåglar som kan grumla vattnet och förstöra vattenväxter” (se Jordbruksverkets kompletterande beskrivning av miljöinvesteringar).

Länsstyrelsen har tidigare gett strandskyddsdispens för anläggande av våtmarker där gräsänder skulle utfodras. Eftersom myndigheten under senare tid har uppmärksammat problematiken med utsättning och utfodring av änder, finns det behov av att ställa högre krav genom villkor när dispens ges. En villkorsreglering behövs alltså för att säkerställa att strandskyddets syften så som de anges i 7 kap. 13 § andra stycket 2 miljöbalken inte äventyras till följd av verksamheten.

Länsstyrelsen har till stöd för talan gett in en dansk utredning om infångande, utsättning och jakt på fasan, raphöna och gråand.

Bolaget har anfört detsamma som i mark- och miljödomstolen med i huvudsak följande tillägg och förtydliganden:

Länsstyrelsen hänvisar till en undersökning från Danmark om bl.a. utsättning av gråand. Det finns inga liknande svenska undersökningar och den danska rapporten ger inga entydiga svar vilket också anges i den. Det går inte att utifrån rapporten dra slutsatsen att utsättning och utfodring av änder är negativt för miljön. Det går inte heller att avgöra vad som är orsaken till att de av länsstyrelsen omnämnda exemplen med utsättning och utfodring av änder har visat tydliga tecken på övergödning och är

uppenbart artfattiga. En av de omnämnda dammarna ligger i en betesmark där djuren har fri tillgång till vatten på alla sidor. En annan damm är täckt med grönslick, vilket snarare försvinner eller minskar om änder sätts ut. När det gäller fodret är syftet att det ska bli uppätet. Det är mycket små mängder som inte äts upp och som ska brytas ner i våtmarken. Att närsalterna ökar behöver inte innebära att man får en försämring av livsmiljön för djur och växter. Det kan till och med vara positivt för den biologiska mångfalden.

Jordbruksverkets föreskrifter avser våtmarker där det utgår ekonomisk ersättning till markägaren. Föreskrifterna innehåller ingenting om tillförsel av näringsämnen. Länsstyrelsen och Jordbruksverket ser gärna att kreatur betar runt och ut i de våtmarker som anläggs med hjälp av landsbygdsprogrammet och det utgår extra ekonomisk ersättning för detta. Om kreatur tillåts att beta ut i vattendrag bör detsamma gälla för änder. Jordbruksverkets föreskrifter om spridning av gödning/näringsämnen i konventionell jordbruksdrift nära vattendrag (SVJF 2015:21) innebär i praktiken att om det finns en kantzon på en meter mellan vattendrag och odlingsmark får full gödslingsgiva läggas tre meter från öppet vatten med vissa undantag avseende flytgödsel. Det är alltså tillåtet att ha betande djur i våtmark och att sprida gödsel tre meter från vattendrag. Då bör det också vara tillåtet att släppa ut änder och att utfordra dem.

Det är inte en sak för länsstyrelsen att kräva bolaget på uppgifter om hur många änder som ska sättas ut eller när och hur det ska ske. Dessa frågor regleras i jaktlagen.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Mark- och miljööverdomstolen har inhämtat ett yttrande från Naturvårdsverket.

Frågan i målet är om det, som mark- och miljödomstolen har funnit, finns skäl att upphäva villkor 1 och 2 för den beviljade strandskyddsdispensen. I villkor 1 anges att utfordring av änder får ske endast i begränsad omfattning och i ett område som ligger minst 20 meter från den högsta vattenlinjen medan villkor 2 förbjuder utsättning av änder i våtmarken.

Att det finns regler i jaktlagstiftningen som är tillämpliga vid utsättning och utfordring av änder hindrar inte att villkor om det kan föreskrivas för en strandskyddsdispens enligt miljöbalken. Det finns därför inte skäl att upphäva villkor 1 och 2 på grund av att dessa frågor regleras även i jaktlagstiftningen.

Bolaget ansökte hos länsstyrelsen om dispens från strandskyddet för att anlägga en våtmark. Syftet med våtmarken angavs vara mångfald/jakt. Efter begäran av länsstyrelsen kompletterade bolaget ansökan och uppgav bl.a. att målsättningen var att skapa våtmarker som skulle leda till en större biologisk mångfald än vad nuvarande terräng gör. Samtidigt angav bolaget att det också ville öka avkastningen på marken genom jakt på och utsättning av änder om det skulle finnas en efterfrågan på andjakt.

Länsstyrelsen beviljade bolagets ansökan med motiveringen att det finns särskilda skäl för en dispens från strandskyddet enligt 7 kap. 18 c § första stycket 5 miljöbalken, dvs. det område som dispensen avser behöver tas i anspråk för att tillgodose ett angeläget allmänt intresse som inte kan tillgodoses utanför området. Villkor 1 och 2 föreskrevs för att säkerställa att våtmarken ska öka den biologiska mångfalden och således tillgodose ett angeläget allmänt intresse. Mark- och miljööverdomstolen gör inte någon annan bedömning än länsstyrelsen när det gäller behovet av föreskrivna villkor i detta fall.

Mark- och miljödomstolens dom ska alltså ändras och länsstyrelsens beslut ska fastställas såvitt avser villkor 1 och 2.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsrådet Per Sundberg, tekniska rådet Bengt Jonsson samt hovrättsråden Ingrid Åhman, referent, och Johan Svensson.

Föredragande har varit David Sandberg.

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2017-01-31
meddelad i
Växjö

Mål nr M 2194-16

KLAGANDE
Maltesholm K&F AB

Ombud: DJ

MOTPART
Länsstyrelsen i Skåne län
205 15 Malmö

ÖVERKLAGAT BESLUT
Länsstyrelsens i Skåne län beslut 2016-05-04 i ärende nr 521-32418-2015, se bilaga 1

SAKEN
Dispens från strandskyddsbestämmelserna för anläggande av våtmark på fastigheten X i Kristianstad kommun

---

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen upphäver villkor 1, 2, 4 och 9 i det överklagade beslutet.

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet till den del det avser villkor 7.

Dok.Id 386854

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 81 351 03 Växjö	Kungsgatan 8	0470-560 130 E-post: mmd.vaxjo@dom.se www.vaxjotingsratt.domstol.se	0470-560 125	måndag – fredag 08:00-16:00

BAKGRUND

Efter anmälan om vattenverksamhet och ansökan om dispens från strandskyddsbestämmelserna för att anlägga en våtmark på fastigheten X i Kristianstads kommun beslutade Länsstyrelsen i Skåne län (länsstyrelsen) den 4 maj 2016 att bevilja dispens från strandskyddsbestämmelserna. Dispensen förenades med 16 villkor.

Maltesholm K&F AB (Maltesholm) har överklagat länsstyrelsens beslut vad avser villkoren 1, 2, 4, 7, och 9.

YRKANDEN M.M.

Maltesholm har yrkat att villkoren 1, 2, 4, och 9 ska upphävas och att villkor 7 i första hand ska upphävas och i andra hand ändras på så sätt att det hänvisar till kartbilaga i beslutet. Som grund för yrkandet har i huvudsak följande anförts.

De har valt att överklaga länsstyrelsens beslut eftersom de anser att vattenheten under de senast 15 åren haft en accelererande praxis att försvåra för markägare som vill anlägga våtmarker och i synnerhet för de som själv vill bekosta anläggandet. Länsstyrelsen har inte levt upp till 8-veckorsregeln och har förlängt ansökningsprocessen ytterligare genom att begära in kompletteringar som egentligen är helt ovidkommande för anmälan.

Villkor 1 och 2

Det finns inga belägg för att utsättning och utfodring skulle försämra värdena för strandskyddets intressen. När en våtmark anläggs tillskapas mycket stora biologiska värden. Att utsättning och utfodring av änder skulle motverka eller försämra i sådan omfattning att strandskyddets intressen åsidosätts är en helt orimlig proportion. Villkor 1 anger att utfodring av änder endast får ske i begränsad omfattning och minst 20 meter från högsta vattenlinje. Länsstyrelsen anger inte vad begränsad omfattning är och detta kan tolkas väldigt olika ur ett tillsynsperspektiv. Att det ska ske minst 20 meter från högsta vattenlinje är direkt olämpligt då andfåglar har sitt födosök i vattnet och det kan skadas eller dödas av predatorer när

de tvingas ta sig till och från vattnet. Detta strider mot strandskyddets syften då man riskerar att fåglarna utsätts för risker som direkt hotar deras liv. Att förbjuda utfodring kan även få konsekvenser för djur som behöver stödutfodras i samband med t.ex. kalla vintrar. Att utsättning och utfodring av änder skulle leda till en omfattande ökning av närsalter är bara ett antagande från länsstyrelsen. Det finns inget som entydigt kopplar ihop utsättning och utfodring med en ökning av närsalter. Dessutom är våtmarker kända för att reducera näring och det är mest troligt att våtmarken ger en minskning av närsalter nedströms, även med utsättning och utfodring. Även om utsättning eller omfattande utfodring sker saknas särskilda skäl för att inte ge dispens från förbudet i 7 kap. 15 § 4 pt då det inte kan anses väsentligt förändra livsvillkoren för djur- och växtarter. 2011 fattades ett antal beslut rörande anmälningsärende för våtmarksanläggningar på fastigheten X med samma sökande som i nu överklagat beslut. Fem av ärendena innefattade strandskyddsdispenser med samma omfattning som nuvarande ärende. I samtliga av dessa beslut fanns inga restriktioner mot utsättning och utfodring.

Villkor 4

Det är alltid den sökande/markägaren som ansvarar för den vattenverksamhet som företas och det är upp till sökanden att dimensionera och utforma verksamheten så att skador på enskilda eller allmänna intressen inte uppkommer. Villkoret är orimligt på flera sätt. Dels är det tekniskt omöjligt att uppfylla villkoret. Därtill finns alltid ställen villkoret inte kan uppfyllas, som t.ex. vid anslutning till befintlig mark som är brantare och sväng av vall. Det finns inte heller någon teknisk motivering till att ha en släntlutning på 1:6 i samtliga delar.

Villkor 7

Villkoret är otydligt och svårt att förstå. Vad menas med endast den yta som våtmarken upptar? Är det den våta ytan? Är då inte vallar, öar m.m. inräknade? Villkoret ska tas bort i dess helhet då avgränsningen för våtmarken är tydlig i beslutet.

Villkor 9

Länsstyrelsen motiverar villkoret med att stora öar i små våtmarker riskerar att ge ett konstgjort utseende och ökar risken för att våtmarken ska växa igen. Detta är inget som kan anses tekniskt eller juridiskt motiverat utan är ett villkor där länsstyrelsen tycker och spekulerar. Att anlägga öar har mycket goda effekter, biologiskt och hydrauliskt, och förstärker våtmarkernas mångfald på många olika sätt.

Länsstyrelsen har bestritt yrkandet vad avser villkor 1, 2, och 7 och medgett yrkandena vad avser villkor 4 och 9. Som grund för inställningen har och har anfört i huvudsak följande.

Villkor 1 och 2

Under den senaste tiden har länsstyrelsens uppmärksammat att utsättning och utfodring av änder lett till en markant försämring av våtmarksmiljön i vissa våtmarker, bl.a. genom förhöjda koncentrationer av närsalter. För att kunna ge dispens från strandskyddsbestämmelserna krävs att det finns särskilda skäl och i det aktuella ärendet har det särskilda skälet varit att det förligger ett angeläget allmänt intresse som inte kan tillgodoses utanför området. Våtmarksanläggningen blir ett allmänt intresse när den uppfyller en näringsrenande funktion eller ökar den biologiska mångfalden i området. I den planerade våtmarken ska ett ospecificerat antal änder sättas ut och utfodras vid vattenkanten. Länsstyrelsen kan inte utesluta att denna verksamhet kommer att påverka våtmarkens näringsrenande funktion negativt eller i värsta fall leda till att våtmarken blir en närsaltkälla, särskilt som sökande inte är beredd att meddela omfattningen av utsättning och utfodring. Även ett måttligt antal änder i vattnet kan leda till en tydlig ökning av närsalthalter i våtmarker. Länsstyrelsen anser att foder som kommer i kontakt med vattenet tillför ytterligare näringsämnen till våtmarken. Det är oklart i vilken utsträckning våtmarken bidrar till områdets artmångfald om utsättning och utfodring sker. En ökning av närsalthalter i och nedströms våtmarken kan ha en betydande negativ effekt på områdets biodiversitet genom att slå ut undervattensvegetation och näringskänsliga arter. Om utfodring i nära anslutning till vattnet och utsättning av

änder sker är det inte längre möjligt att säkerställa att våtmarksanläggningen är av ett allmänt angeläget intresse och en dispens från strandskyddsbestämmelserna kan då inte ges.

Villkor 4

Flacka stränder och dammvallar främjar den biologiska mångfalden och är lättare att sköta för att hålla undan vegetation. Buskar och träd kan leda till igenväxning av våtmarken och skada dammvallarna, vilket motarbetar markägarens ansvar att underhålla vattenanläggningen. Flacka slänter minskar även risken för olyckor. Länsstyrelsen har dock gått över till att formulera försiktighetsmått om lutningar av 1:6 som råd, eftersom det ofta är svårt att hålla sig till denna lutning för hela våtmarken beroende på de lokala förutsättningarna.

Villkor 7

Villkor 7 förtydligar att dispensen endast gäller för den yta som våtmarken upptar, och med det menas hela våtmarksområdet där det finns en tydlig fuktpåverkan, inklusive eventuella öar, samt de konstruktioner såsom vallar och utloppsanordningar som krävs för våtmarkens funktion. Genom villkoret ska förhindras att området används för andra ändamål än våtmarksanläggningen som t.ex. byggnation och privatisering av marken. Länsstyrelsen kommer att förtydliga villkoret i framtida beslut.

Villkor 9

Ett stort antal öar i våtmarker kan ge ett konstgjort utseende och störa landskapsbilden. Höga öar är, i motsats till flacka öar som kan svämmas över, svåra att sköta och busk- och trädvegetation på dessa öar kan leda till att våtmarken växer igen. Även här har länsstyrelsen gått över till att formulera råd angående öar istället för försiktighetsmått eftersom det är markägaren som har ansvar för vattenanläggningen. Öar kan även i vissa fall vara en vinst för fågelpopulationer, såsom vadfåglar, och således öka den biologiska mångfalden i området. Länsstyrelsen vill dock uppmärksamma på att öar inte med säkerhet bidrar till ökad

biologisk mångfald i form av häckningsplatser om änder sätts ut och utfordras eftersom andra fågelarter då riskerar att konkurreras ut.

Maltesholm har yttrat sig över länsstyrelsens inställning till yrkandet i huvudsak enligt följande.

Villkor 1 och 2

Länsstyrelsen säger sig ha blivit uppmärksammade på att utsättning av änder har lett till en markant försämring av våtmarksmiljön i vissa våtmarker genom bl.a. förhöjda koncentrationer av närsalter men de studier som länsstyrelsen hänvisar till är tagna ur ett sammanhang som inte har något att göra med de förutsättningar som finns här. Det finns inga svenska studier som visar eller antyder att utfodring skulle påverka vattenmiljön och detsamma gäller att utsättning av änder skulle påverka den biologiska mångfalden. Däremot är det tydligt att olika typer av våtmarker gynnar den biologiska mångfalden. Länsstyrelsen säger att dessa förhållanden kan påverka både vattenkvalité och områdets biodiversitet utan att ha fakta eller underlag. Det är tydligt i Naturvårdsverkets vägledning att varken utsättning eller utfodring är skäl till att dispensen ska villkoras.

Villkor 7

Klagande vidhåller att avgränsningarna i beslutets kartmaterial är tydliga och att villkorets text är förvillande. Villkoret ska antingen upphävas, alternativt hänvisa till kartbilaga i beslutet.

DOMSKÄL

Prövningsram

Mark- och miljödomstolen konstaterar inledningsvis att prövningsramen i ett överklagat mål begränsas av vad länsstyrelsen prövat i det överklagade beslutet. Vad mark- och miljödomstolen har att bedöma i detta mål är endast om länsstyrelsens beslut strider mot miljöbalkens regler på sätt som klaganden har anfört. Mark- och miljödomstolen utövar ingen tillsyn över länsstyrelsens eller andra myndigheters handläggning. Vad klaganden har anfört om länsstyrelsens

handläggning i ärendet eller i anmälningsärenden i allmänhet omfattas därför inte av domstolens prövning i målet. Mark- och miljödomstolen kan inte heller pröva riktigheten av tidigare meddelade dispensbeslut i andra ärenden.

Mark- och miljödomstolens bedömning

Med stöd av 16 kap. 2 § första stycket miljöbalken får en strandskyddsdispens förenas med villkor. För prövning av frågor om strandskydd gäller att hänsyn tas även till enskilda intressen och inskränkningar i enskilds rätt att använda mark eller vatten får enligt 25 § samma kapitel inte gå längre än vad som krävs för att syftet med strandskyddsbestämmelserna ska tillgodoses. Vid bedömningen av villkor för en strandskyddsdispens gäller därför att villkor inte får gå längre än vad som krävs för att trygga förutsättningarna för allmansrättslig tillgång till strandområden och bevara goda livsvillkor för djur- och växtlivet (se MÖD 2009:10).

Frågan mark- och miljödomstolen har att ta ställning till är om de villkor som Maltesholm överklagat går utöver vad som behövs för att strandskyddets syfte att trygga förutsättningarna för allmansrättslig tillgång till strandområden och bevara goda livsvillkor för djur- och växtlivet.

I målet är fem av de meddelade villkoren överklagade – villkor 1, 2, 4, 7 och 9.

Villkor 4 och 9

Mark- och miljödomstolen konstaterar att länsstyrelsen har medgett yrkandet att villkor 4 och 9 ska upphävas. Mot bakgrund av detta och då mark- och miljödomstolen inte finner skäl att göra någon annan bedömning än länsstyrelsen ska överklagandet bifallas i denna del och villkoren upphävas.

Villkor 1 och 2

Villkor 1 avser utfodring av änder. Utfodring av vilt är en fråga som närmast faller inom viltvården i jaktlagstiftningens område. Jämför prop. 1986/87:58 s 27 och 68. Frågan är emellertid inte uttryckligen reglerad i den lagstiftningen men regeringen har under 2016 i proposition 2015/16:199 ”Vildsvin och viltskador” föreslagit en

ändring i jaktlagstiftningen som innebär ett bemyndigande till regeringen om utfodring av vilt som inte hålls i hägn. Även i den propositionen (s 11) anges att utfodring av vilt ingår i viltvården. Riksdagen ansåg vid behandlingen av propositionen att utfodring generellt ska vara tillåten och sa nej till regeringens förslag men uppmanade att regeringen återkomma med nya lagförslag som går mer i linje med riksdagens synpunkter.

Mark- och miljödomstolen gör bedömningen att frågor om utfodring av vilt hör till jaktlagstiftningens område och inte bör regleras i enskilda strandskyddsdispenser. Den ovan nämnda propositionen visar även att det har pågått ett lagstiftningsarbete för att möjliggöra reglering av utfodring av vilt och att riksdagens uppmanat regeringen att återkomma vilket även det leder till att frågan inte bör regleras i strandskyddsdispensen. Villkor 1 bör upphävas.

Villkor 2 förbjuder utsättning av änder i våtmarken. Även frågan om utsättning av vilt är en fråga som i vart fall sedan 1987 regleras i jaktlagstiftningen, jfr 36 § jaktlagen (1987:259) och 41 § jaktförordningen(1987:905). Enligt 6 § i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om vilthägn m.m. (NFS 2002:20) får fasan, raphöna och gräsand sättas ut i frihet efter jakträttnnehavarens medgivande utan hinder av bestämmelsen i 41 § jaktförordningen Utsättning får dock inte ske inom områden där arten inte förekommer eller inte har förekommit i vilda stammar.

Mark- och miljödomstolen gör bedömningen att då frågan om utsättning av vilt är reglerad i annan lagstiftning är det inte lämpligt att meddela särskilda regler genom villkor i en strandskyddsdispens. Villkor 2 bör upphävas.

Villkor 7

Klaganden har anfört att formuleringen av villkor 7 är svårtydd och att det är oklart vilken yta som avses med våtmarken och yrkat att villkoret upphävs alternativt ändras så att det hänvisar till kartbilaga till beslutet. Enligt 7 kap. 18 f § andra stycket miljöbalken är det emellertid en förutsättning att det i beslutet anges vilken

mark som får tas i anspråk för det avsedda ändamålet för att en dispens från strandskyddsbestämmelserna ska kunna meddelas. Angående villkorets otydlighet konstaterar mark- och miljödomstolen att länsstyrelsen i sitt yttrande 2016-09-19 förtydligat att den yta som våtmarken upptar avser hela våtmarksområdet där det finns en tydlig fuktpåverkan, inklusive eventuella öar, samt konstruktioner såsom vallar och utloppanordningar som krävs för våtmarkens funktion. Med detta förtydligande anser mark- och miljödomstolen att villkoret uppfyller de krav på tydlighet som rimligen kan ställas på en föreskrift som meddelas med stöd av 7 kap. 18 f § andra stycket miljöbalken. Därmed saknas skäl att upphäva villkoret eller ändra formuleringen i enlighet med klagandens yrkande och överklagandet ska därför avslås i denna del.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis konstaterar mark- och miljödomstolen att överklagandet ska bifallas till den del det avser villkor 1, 2, 4 och 9 och avslås till den del det avser villkor 7.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV427)

Överklagande senast den 21 februari 2017.

Peter Ardö

Catharina Hederström

I domstolens avgörande har deltagit chefsrådmannen Peter Ardö, ordförande, och tekniska rådet Catharina Hederström. Föredragande har varit beredningsjuristen Lena Sjöberg.